

צמ:

עין משפט
גר מצותה

קולנו אדם מן המוחזקה למהט מ'. כן גרים בקונטרס פ' מאיר אבל לא ירף פיו או כלי למחילה לפי שמחילה בפחות מג' סמך לגג ואש"ס שהיא למטה מ' מ"מ ה"ל כמילוי מן הגג להח"ר כיון דמז' ג' לגג היא: **מן** הצנינו טכ"ל מקום שותה.

וכן בנת ורבא אמר
רב ששח וכן בנת לע
על הנת בין בחמין
רבי מאיר רבי אליעזר
על החמין חייב ו
שמוחזיר את המותר:
מן המזוהלה למטה
מ"מ שותה: גמ' קו
מ"ט אמר רב נחמן
מג' סמוך לג עסקינן
לג כג דמי תניא
ברה" ומוגבה ידו ל
לפחות משלשה אידך
שלא יצרך תניא אידך
ויגבה ידו למטה מ

אכל בקוטרם גם לא יעמוד אדם
גבוה והכי פירושא לא יעמוד על
גבו וירץ מגג כדור שבזבז ממנו
עשרה טפחים וכל עירבו ואחז
אפי' יכרימ' דלמך גגות רעות אחת
הן בדגג גבוה י' מודה ואפילו
לר"ש מני אחז דלמי לפרוסי ללגף
אסור להביאם לבית קלמך וקולט
מותר אפילו להביאם וכוון קלמך שנתו
בדגג חצירו דלי שנתו פשיטא דאסור
להביאם לבית ומי' אפי' דלל שנתו
אסור לגף ולהביאם לבית דדמי
משמע דמגג לבית קא מביא אבל
לישנא דברייתא לא משמע כר"ש
דקאמך אכל קולט הוא וסוטה משמע
במקומו מכלל דצירוף אפילו במקומו
אסור וכו' דלמך צביטין כדזכור
דף עט: א"ר יהודה אמר שמואל
לא יעמוד אדם בגגו ויקלט מי
גמים מנגב על חצירו היינו להביאם
לבתים כדפרישית לעיל' דין לומר
לדאורי' כשנחתו בגג דכלל שמי חציר
כדלמך' הכא ומהר"י אומר דהם אירי
בקולט מאירי גג חצירו והכא בקולט
מאירי גג שלו כסמוך לגג חצירו:
וכו'

ממלמלים תחתיו שרשיו גבוהים מן הארץ ג' טפ
גמ' ס"ד הונא בריה דרב יהושע אין ממלמלין בו י

[illegible]

שישם נעשה ארץ, ובני אדם עברין ובאין עליו ויעשה המקום רשות הריבם ונמצא כי אספה המתניחין אספה הזרם היא שאין אספה לפנות אספה דבריה שיהיה יחידה
עם הארץ ואין שם בזה אספה ממשלתית חתומה. מרדכי כיון ארץ
עשמה, חלף לאהרן קצין כמאן דמיטל על הארץ, כל שמתן מן כלבדור מן, והוא חת
עשה חתה הארץ והידיד דמיטל על כלבדור. כלבדור חתה בריה דר' יעושע
והאחים ורובלין, שיהיה בביתן מן הארץ, נשפחם אל ששם, שבטם, שנמצא
הוא שרשי גבוליו מן הארץ מתנת. נשפחם חתה, כי כסרעס ומקור ליה עליו.

וכן בנס. והוא גם מאי היא אי רה"י וקאמר דלא יעמוד ברה"י וישיט נאורו בנס ויטול כלי וישתה הא מנא ליה רישא אלא לאו בנס כרמלים כגון שאינה גבוהה י' **שוקין על הסף.** עומד על הסף ושומה דכל זמן שלא הוציאו לחוץ לאו שמ"ס קבע היא ופטור

מִן הַמַּעֲשֶׂה בֵּין שְׁמוֹנוּ בְּחַמִּין בֵּין
שְׁמוֹנוּ בְּלוֹן: **מחייב**. בְּמִיָּה
שְׁמוֹנוּ בְּמִים מִשְׁאֵל לִיָּה קֶצֶע: **על**
החמין טיב. דְּלִין רִאֵי לַחֲזוֹר הַמִּזְמֵר
שֶׁמֶקֶלֶק לִין הֶלֶךְ כִּי מוֹג כִּי בִין בְּחַמִּין
אֲדַעְמָא לְמַשְׁתִּיָּה כֹלִיָּה מוֹג לִיָּה
וּשְׁמִיָּוִי לִיָּה מוֹיָגָה קֶצֶע אֲבָל מוֹיָגָה
זֶלֶן לֹא מִשְׁיָי לִיָּה קֶצֶע דִּלְמָא שְׁמִי
פּוֹרְחָא וְהַמְדֵּל הֶלֶךְ לֵב כְּמֵה דְשְׁמִי
הוּ עֲרָא וְתַמְנִי דְקָמִי וְכֵן בְּגַת
ר"מ הִיא קָמִי לֹא יַעֲמִיד ע"ג קֶרֶקֶע
וְיִסְתָּה בְּגַת כֵּלָא הַפְּרַשְׁתָּ מַעֲשֶׂה:
אשכנז. הַכְּנִיעַ רִאֵשׁוּ וְרוֹנוּ נִגְשָׁה:
בתנאי. קוֹלֵט אֲדָם מִן הַמִּשְׁחִילָה
לְמַעַם מ' **טפחים**. גִּבִּין שְׁלָהן חֲלָקִים
הִיוּ וְטוֹמִים בְּנִיטִי וְתַמְנִי וְקוֹטֵס
הַרְבֵּה הִיוּ לֵגָל הַלּוֹאִיָּה מִיָּמִים וְתַמְנִי
לְמַעַם מַעַם דִּין כְּנַעַד חוֹרֵךְ הַכְּסוּלָה
בְּשִׁפּוֹעַ וְכֵל הַמַּחְזִין שׁוֹפְכִין עֲלָיו
וְהוּא מִיָּבֵל לֵב הַמִּים לְמַקְוֶה אֶחָד
וְהוּא מִיָּבֵל לֵב הַמִּים לְמַקְוֶה אֶחָד

שהם יזיקו את הכותל ועומד חסד
ברה"ר וקולט ככלי למטה מ"י טפחים
מן הכסם היוצרים מן הקולט
דוקא כדמפרש גמ' אבל לא יזרף
פיו או כלי למחילה שהוא בפחות
משלשה סמך' לגג וזף על יד אורח
למטה מ"י דהואיל ומטופל לאו
הכותל ובתוך ג' לגג דמיא לגג והו
כמזליא מן הגג שהוא רה"י לרה"י:
וכן הצינור מ"מ. כלומר בין קולט
מן מנזרף משהו ליעלה לעולם ארון
יוצא לרה"י וליכא למימר לבדו וכן
למטה מעשרה הוא (א) ליכא איסורא.
ובגמרא מוקים לה כשאין צפוי
צדעה וללא דורעין אטו איש דלי
ציה הוה דלוי נמי איש ציה ד"י
כרמליא הוא דלא גביה עשרה ומשה'
נקט ממני' גבי מחילה" למטה מ"י
מסוס דבעי למינין ומן הצינור מ"מ
ואו למעלה מ"י לא מחסיר צינור
הצינור גובה אטו צינור שצפוי ארבע'
דקא מפיק מרה"י לרה"י אבל קליטה
אפי' למעלה מ"י נמי משתרי דאורא
הוא מקום פטור: **גמ'** (ב) מנזרף. פיו
או חנית למחילה והו כשזאב ממנה:
סניא נמי פלי. פחות מג' סמך'
לגג כגג דמי והמנזרף משם כמנזרף
גגג: עומד ארבע כרה"י בטון גגג:
והוא מן הארץ שם שחזרה מ"י

ר ו"מ ולא גרסין מכל מקום בלא ו"י להשיב לירוק חלה וז"מ
לעזר למטה מ" ועוד הא דקאמר תנא אם יש צניור ארבעה אסור
אם אקר אפי' בשאין בו ארבעה ואני שמעתי להחיותא דמחני'
לשון הש"ס כן יומר תא חמירא אמוראם שלא חסור במשה
ולא סיפא בדביתא היא: **תנא אם יש צניור ארבעה**. בדבוח:
ביתא מיהא דרז ומפיק מדרמילת לרשות והרי **גב' אי נימא**
עשרה. דור גופיה רה"י ועומקה עשרה והרי אין חלות הרבים
ר"י: **א"ל ק"ל כו**. וממתיבין ללו כדכ"ד דמיהו חוליה עשרה
מ' מקרקעית הבזר רה"י וממלאין ממנה לחלון: **שופכין לפוכה**.
מ' וחמי להשיב וז"ל נמי כעשיקרא: **בבבוי**. רכאון למד פסוח
לז' אשפה ונחמיה פסחין לו דפוסן למעט: **ישרעון**. ישרעון
למשה דרבי: **במרתג' המוסר**. שטפו נטע למטה מכל דלדיו קריב:
ה"ס. שאין העופים נמורין אלא בדשאן הולכין ומבטחין לז' חמירון:
גב' א"ל כ"ט פאסיס. אם היה היפסוף וזרע ביום פאסיס
לדירה: **מ"ב**. הא כל היתא לדירה אפילו עשרה עשרה מוסר:

[illegible]

(שם ובכינוי לאילן מ.)

מסורת הש"ס

(א) שבת יא: [ע"מ: שם]
מנעוּתוֹת ס"ד מ"ד (ב) [לעיל]
ח. ע"מ בחסוסות ד"ה
זורקין, (ג) [לעיל פה. שבת
לעיל, (ד) לעיל ח. (ה) לעיל
מ. קוסה ד: (ו) [קוסה ד:
ע"מ], (ז) ג"ר רש"י קולט,
(ח) ע"ר בפירש"י כר"ף,
(ט) כס"ח: והולקין, י' [לעיל]
פס. (י) דף אל. ד"ה
[שבת]

הגהות הב"ח

(ה) ישי"י ד"ה ונתן אלעזר
וכי' נלמטה מפרשה הא'
קולט' לילא' אסורא:
(ו) ד"ה מתקין פס' וכי'
נמתק כל הדבור: (ז) ד"ה
נמתקין וכי' מחליט פשרה
משקין הענינים אלא' וחיבת
פשיטי נבואה נמתק וכדל'
(ח) ד"ה אלא' בנים וכי' אלא'
בכרנא אמוה ואלעזר:
(ט) רוס' ד"ה ונתן אלעזר:
וכי' הוה משמע דצינור
אשיל' נמתק מפרשה שר'
פשיטי ממי' אשיל' חזילה
שורא ונתוספתא אלא'
אלא' בצינור נלמטה
מעשרה אכל וכי' נלמטה
מעשרה אסור:

לְטוֹי רַעֲשׁׁי

ליצני"ן, טיט, כרץ (סתר).

מוסף רש"י

לענין מעשור, דשמי

[illegible][illegible]

יְקִירָה, אֲשֶׁפָּה גְבוּה עֲשֶׂהָ
וּמִתְחַדָּר רִחוּח הִים וְנִפְשָׁה
פָּה כְּפֹשִׁין סָבִיב עַל הָאֶרֶץ
גְּבוּה עֲשֶׂהָ (דְּעִיל 10).
אֵינְלִן הוּא (וּסְבִיח כִּדָּה) אֵין
הִים כְּחֹלֶה הַמִּשְׁקָן, שְׁשִׁיעוֹר
וְיֵד אֲרֻנֶּה אֲחִיעִזִּין עַל אֲדָם

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

diffusion du judaïsme aux francophones